

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande

№ 11/1951 med anledning av landstingsmannen

№ 11/1951.

Rickard Lindroths petition om anslag ur landskapets enskilda medel till understöd åt personer, som lida av kroniska sjukdomar och sakna möjligheter att själva bestrida sina utgifter för nödig vård m.m. (21/1951)

Med anledning av förenämnda petition får utskottet härmed vördsamt anföra följande:

Det är givet, att anvisande av medel för det av petitionären föreslagna ändamålet skulle innebära ett socialt framsteg. Hur önskvärt detta än vore, anser utskottet likväl, att landskapet i detta nu inte kan ur enskilda medel anvisa så stort anslag, att det skulle vara tillräcklig hjälp. Dessa angelägenheter måste såsom hittills ankomma på kommunerna att ombesörja såsom fattigvårdsärenden. De stora utgifterna i samband med centralsjukhusbygget och andra större företag i landskapet som genom kommunerna kommer att ställa stora krav på landskapets skattebetalare, medföra för närvarande att landskapet har svårt att gå in för sådana reformer, som inte äro absolut nödvändiga. I samband härmed får utskottet påpeka, att utskottet i rikets budget uppmärksammat ett anslag om 20 miljoner mark för folkhälsoarbetet, vilket anslag tydligen motsvarar inkomsten från penningautomaterna. Då landskapet tidigare upptagit anslag i ordinarie budgeten motsvarande tipsmedlen i riket, anser utskottet att skäl vore för landskapsnämnden att undersöka, om inte ett anslag motsvarande det ovan nämnda kunde upptagas i landskapets ordinarie budget för 1952.

På grund härav får utskottet vördsamt föreslå,

att Landstinget måtte avslå petitionen.

80489

riehamn, den 27 februari 1951.

På finans- och ekonomiutskottets vägnar:

K. A. Helin
K.A. Helin.

Rolf Sundman
Rolf Sundman.

I ärendets behandling ha deltagit: ordföranden Helin, vice-
ordföranden Bengtz samt ledamöterna Häggblom, Lennart Mattsson
och Andersson.